

2.4. Конструктивизмът е отворен, приемствен, несребичен. Конструктивистът *не е* ниҳилист към номиналистическите построения. В похода си към научните истини конструктивистът пресява с екзистенциалното си множество от критерии номиналистическите построения и ако има какво да вземе от тях, взема го и го доразвива, конструктивизира.

2.5. Тезата на конструктивиста за универсалиите - *абстрактните и идеализираните обекти*, и мнението на номиналиста за универсалиите са *противоположни*. Тезата на конструктивиста е, че универсалиите са *важни средства* на изпреварващото отражение на действителността. Мнението на номиналиста е, че универсалиите са *безмислени* конструкции, които трябва да се изхвърлят от науката.

2.6. Универсалиите са *фундамент* на науката. Да се изхвърлят универсалиите от науката, е все едно тя да се кастрира, да бъде лишена от мощни евристически възможности.

*Ако не знаеш откъде тръгваш,
ще стигнеш някъде другаде.*

3. ОБЩ ОЧЕРК НА ИЗХОДНИТЕ БАЗИСИ НА НОМИНАЛИЗМА И КОНСТРУКТИВИЗМА

3.1. Изходният базис на номиналистическия подход към познанието на множества е теорията, основополагащото понятие на която е *σωρός*

(куп), а изходният базис на конструктивисткия подход - теорията, чието основополагащо понятие е *set* (множество).

Ще използвам съкращенията:

$\sigma \equiv \sigma\omega\rho\acute{o}\varsigma$ (куп);

$T \equiv$ теория;

$\sigma T \equiv$ теория на σ ;

$L \equiv$ език;

$L(\sigma T) \equiv L$ на σT ;

$S \equiv set$ (множество);

$ST \equiv$ теория на S ;

$L(ST) \equiv L$ на ST .

Note (N). Прагматиката (от гр. $\pi\rho\acute{\alpha}\gamma\mu\alpha\tau\epsilon\acute{\iota}\alpha$ - разбиране, интерес) на ST и $L(ST)$ е ключът на разбирането на $CD(T1)$ и $CD(T2)$, а прагматиката на σT и $L(\sigma T)$ - ключът на разбирането на $IN(T1)$ и $IN(T2)$.

N^a. σT се означава различно. Например в Цонев (1980, с. 5) σT е означена с "обща (подч. от мен) теория на съвкупностите", а в Къналиев (2005, с. 5) - с "теория на съвкупностите и съвкупностните изследвания".